Nr. 6. Warszawa, dnia 16 lipca 1921 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 50 mk. „Dziennik Urzędowy“ przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji.

Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 39 z dnia 19 maja 1921 r.

TREŚĆ:

Nr. 40 z dnia 21 maja 1921 r.

Nr. 41 z dnia 28 maja 1921 r.

i Ministrem Robót Publicznych, w przedmiocie ustanowienia cen targowych drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

253. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 25 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ustalenia terminów dla zaladowania wagonów 30-tonnowych.

254. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 27 kwietnia 1921 r. w przedmiocie utworzenia Izb Skarbowych na obszarze Województw: Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego.

255. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 kwietnia 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat komisowego i wprowadzenia niektórych zmian w dziale b) „Przepisów o kolejowych ajencjach celnych".

256. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

257. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 2 maja 1921 r. w sprawie podwyższenia zawartych w taryfie osobowej i bagażowej opłat za przewóz bagażu, przesyłek nadzwyczajnych oraz czasopism, broszur i książek.

258. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych, w przedmiocie organizacji oddziałów policji państwowej, pełniących służbę na kolejach, na obszarze Województw: Warszawskiego, Lubelskiego, Kieleckiego, Łódzkiego i Białostockiego oraz m. st. Warszawy.

259. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 6 maja 1921 r. w sprawie przedłużenia terminu ważności postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i kolei czesko-słowackich.

260. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 maja 1921 r. w sprawie podwyższenia taryfy przewozowej na linjach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Nr. 42 z dnia 29 maja 1921 r.

261. Ustawa z dnia 24 maja 1921 r. w przedmiocie amnestji z powodu uchwalenia Ustawy Konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 marca 1921 r.

Nr. 43 z dnia 31 maja 1921 r.

262. Ustawa z dnia 13 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej.

263. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 marca 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości, w przedmiocie oznaczenia terminów do sprzedaży z licytacji w b. zaborze rosyjskim majątków nieruchomych.

264. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 kwietnia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w przedmiocie postępowania przy parcelacji posiadłości ziemskich, prowadzonej przez osoby prywatne.

265. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 6 maja 1921 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

266. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 maja 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na przewozy kolejami wąskotorowemi zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 44 z dnia 1 czerwca 1921 r.

267. Ustawa z dnia 17 marca 1921 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej.

268. Ustawa przechodnia z dnia 18 marca 1921 r. do Ustawy Konstytucyjnej z dnia 17 marca 1921 r. w sprawie tymczasowej organizacji władzy zwierzchniej Rzeczypospolitej.

Nr. 45 z dnia 4 czerwca 1921 r.

269. Ustawa z dnia 10 maja 1921 r. o rejestracji i stemplowaniu tytułów długu przedwojennego Austrji i Węgier.

270. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 19 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na ziemie, przynależne do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r., niektórych dekretów, ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej lub w przyległych dzielnicach.

271. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 28 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustaw i przepisów o zaopatrzeniu ludności w drzewo, obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej, na ziemie, przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r.

272. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie wojskowej służby kolejowej w czasie pokoju oraz wojennej służby kolejowej.

273. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 29 kwietnia 1921 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z d. 2 września 1920 r. w przedmiocie dostarczenia drzewa budulcowego z lasów państwowych i prywatnych na cele odbudowy na okres 5-letni od 1920/21 do 1924/25 r.

274. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 12 maja 1921 r. w przedmiocie utworzenia w Sosnowcu i Zawierciu urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych i kas skarbowych.

275. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z d. 20 maja 1921 r. w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Zdrowia Publicznego w przedmiocie uprawnień przewodniczących Urzędów Rozjemczych dla spraw najmu.

276. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 21 maja 1921 r. o stosowaniu w r. 1921 postanowień ustawy z dnia 18 czerwca 1919 r. w przedmiocie dzierżawy łąk i sprzedaży pasz.

277. Obwieszczenie z dnia 28 kwietnia 1921 r. w sprawie sprostowania omyłek druku w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 marca 1921 r.

Monitor Polski *).

Nr. 105 z dnia 11 maja 1921 r.

TREŚĆ:

Ogłoszenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 9 kwietnia 1921 r. w sprawie rozpoczęcia postępowania parcelacyjnego w wymienionych w ogłoszeniu majątkach.

Nr. 106 z dnia 12 maja 1921 r.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 grudnia 1920 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie djet i kosztów podróży członków komisji ziemskich.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 1921 r. w przedmiocie uchylenia ograniczeń czasu funkcjonowania teatrów, kinematografów, restauracji i t. p.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 kwietnia 1921 r. w przedmiocie utworzenia notarjatów w Krakowie, w Nowym Sączu i w Zakopanem w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

Nr. 107 z dnia 13 maja 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Łódzkim.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 28 kwietnia 1921 r. w sprawie utworzenia Warszawskiej Okręgowej Komisji Nabiałowej.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 21 kwietnia 1921 r. w przedmiocie opłat za analizę specyfików farmaceutycznych oraz kosmetyków.

Nr. 108 z dnia 14 maja 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 kwietnia 1921 r. o otwarciu ruchu osobowego i towarowego od st. „Cegielnia" kolei Gosławickiej do st. „Sompolno" kolei Kujawskich.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiatach Konińskim i Kolskim w okręgu Sądu Okręgowego w Kaliszu.

Przepisy z dnia 8 marca 1921 r., dotyczące zasad kwalifikowania i przekazywania Głównemu Urzędowi Ziemskiemu przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych majątków państwowych, przeznaczonych do parcelacji.

Obwieszczenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23 kwietnia 1921 r. o podwyższeniu taksy leczenia w Państwowym Szpitalu dla psychicznie chorych w Tworkach.

Nr. 109 z dnia 17 maja 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 kwietnia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, w przedmiocie określenia władz, powołanych do przyjmowania oświadczeń o wyborze obywatelstwa (opcji) w myśl Traktatu Ryskiego.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 kwietnia 1921 r. Nr. 15691/803/IV w przedmiocie przesyłek pocztowych „Poste-restante".

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 kwietnia 1921 r. w sprawie zarządu przymusowego nad kopalnią „Anna i Irena" w Krzykowie, star. Olkuskiem.

---

*) Ustawy i rozporządzenia, zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P. opuszcza się.

Nr. 113 z dnia 21 maja 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Włocławskim w okręgu Sądu Okręgowego we Włocławku.

Nr. 114 z dnia 23 maja 1921 r.

Przepisy z dnia 18 kwietnia 1921 r. o organizacji Głównej Komendy Policji Państwowej.

Nr. 115 z dnia 24 maja 1921 r.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 7 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zniesienia powiatowego Urzędu Ziemskiego w Mościskach i włączenia powiatu Mościskiego do kompetencji powiatowego Urzędu Ziemskiego w Przemyślu.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 7 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zniesienia powiatowego Urzędu Ziemskiego w Dolinie i włączenia powiatów Doliniańskiego i Skolskiego do kompetencji powiatowego Urzędu Ziemskiego w Stryju.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 7 kwietnia 1921 r. w przedmiocie przeniesienia siedziby powiatowego Urzędu Ziemskiego z Konstantynowa do Janowa-Podlaskiego.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 7 kwietnia 1921 r. w przedmiocie włączenia powiatu Jaworowskiego w zakres kompetencji powiatowego Urzędu Ziemskiego w Rawie-Ruskiej.

Nr. 116 z dnia 25 maja 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 maja 1921 r. w przedmiocie wolnego handlu węglem brunatnym i brykietami węglowemi.

Nr. 117 z dnia 27 maja 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Bialskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białej.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Konstantynowskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białej.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Włodawskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białej.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Radzyńskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białej.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 kwietnia 1921 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu zarządu nad hutą „Blachownia" w Blachowni pod Częstochową.

Nr. 118 z dnia 28 maja 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 21 kwietnia 1921 r. o sposobie udzielania koncesji na zakładanie aptek na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Nr. 119 z dnia 30 maja 1921 r.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 kwietnia 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 22 października 1919 r. o warunkach upoważnienia instytucji społecznych do przeprowadzenia parcelacji większych posiadłości ziemskich.

Nr. 121 z dnia 1 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany „Ogólnych przepisów dla specjalnych kas poborowych" (Monitor Polski Nr. 167 i 232 z r. 1920).

Nr. 122 z dnia 2 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Rawskim w okręgu Sądu Okręgowego w Łowiczu.

Nr. 125 z dnia 6 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 maja 1921 r. w przedmiocie zatwierdzenia Instrukcji dla Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Poznaniu.

Nr. 126 z dnia 7 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Kaliskim.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Ciechanowskim w okręgu Sądu Okręgowego w Mławie.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

166.

Okólnik (35) Ministra Spraw Wewnętrznych do Generalnego Delegata Rządu na Galicję i Wojewodów: Wołyńskiego, Poleskiego, Nowogródzkiego i Białostockiego w sprawie dodatku reprezentacyjnego dla Starostów w Małopolsce i na ziemiach Wschodnich.

Rozszerzając zarządzenie drugiej części okólnika mego z d. 2 listopada 1920 r. Nr. OP. 5492/19 (Dz. Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr. 14 ex 1920, poz. 370) w przedmiocie dodatku reprezentacyjnego dla Starostów — na Województwa: Krakowskie, Lwowskie, Stanisławowskie, Tarnopolskie, Wołyńskie, Poleskie, Nowogródzkie i przyłączone do Województwa Białostockiego powiaty wschodnie, zarządzam niniejszem wypłatę dodatku reprezentacyjnego kierownikom Starostw na obszarze pomienionych Województw w następującej wysokości:

1. *Po marek 1200 miesięcznie:*
   a) w Województwie Krakowskiem — Starostom: w Krakowie, Nowym Sączu i Tarnowie;
   b) w Województwie Lwowskiem — Starostom: w Drohobyczu, Jarosławiu, Lwowie, Przemyślu, Rzeszowie i Samborze;
   c) w Województwie Stanisławowskiem — Starostom: w Kołomyi, Stanisławowie i Stryju;
   d) w Województwie Tarnopolskiem — Starostom: w Brodach i Tarnopolu;
   e) w Województwie Wołyńskiem — Starostom: w Kowlu, Krzemieńcu, Łucku i Równem;
   f) w Województwie Poleskiem — Staroście w Pińsku i
   g) w Województwie Białostockiem — Staroście w Grodnie.
2. *Po marek 1000 miesięcznie:*
   pozostałym Starostom na obszarze wyszczególnionych Województw.

Kierownicy Starostw, położonych na obszarze Województw: Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego — powyżej określony dodatek reprezentacyjny pobierać mają stosownie do art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1920 r. (Dz. Ustaw, poz. 638), *począwszy od d. 1 października 1920 r.*, kierownicy zaś Starostw na obszarze Województw: Wołyńskiego, Poleskiego, Nowogródzkiego i przyłączonych do Województwa Białostockiego powiatów wschodnich — począwszy od terminu, od którego wymiar pobieranego przez nich uposażenia uregulowany został na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust., poz. 429) i rozporządzenia Rady Ministrów z d. 24 stycznia 1921 r. (Dz. Ust., poz. 76).

Warszawa, d. 25 maja 1921 r. (PO. 1255).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

167.

Okólnik (38) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie zarachowywania grzywien administracyjnych.

Niektóre urzędy niewłaściwie zarachowywują wpływy z grzywien administracyjnych, stosując art. I, ustęp 2 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 30 października 1919 r. Nr. 245 w przedmiocie utworzenia funduszu grzywien administracyjnych.

Ponieważ w myśl art. 9 tegoż rozporządzenia wprowadzanie tego zarządzenia otrzymuje moc obowiązującą dopiero z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, co dotychczas jeszcze nie nastąpiło, stosowanie w mowie będącego rozporządzenia przed ogłoszeniem go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, jest nieuzasadnione.

Ze względu na powyższy stan rzeczy poleca się aż do czasu ustawowego uregulowania spra-

wy przeznaczenia grzywien administracyjnych mieć na uwadze okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 21 maja 1920 r. L. 46884/1683/20, według którego grzywny administracyjne winny być zarachowywane na dochód Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (§ 5, Dz. II, wzgl. Dz. III budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych).

Warszawa, d. 25 maja 1921 r. (PB. 656).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

168.

Okólnik (39) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę i Głównego Komendanta Policji Państwowej w sprawie więziennictwa administracyjnego.

Wskutek wielokrotnych zapytań zarówno ze strony urzędów samorządowych, jakoteż Województw i organów policji państwowej w kwestji wykonania kar przez pozbawienie wolności w drodze administracyjno-karnej, utrzymania aresztów i aresztantów, leczenia, pilnowania chorych więźniów i ich transportowania celem uniknięcia na przyszłość możliwych nieporozumień i ustalenia jednolitego zastosowania się w wymienionych sprawach, aż do wydania odnośnych przepisów ustawowych w uzupełnieniu okólnika z d. 4 września 1919 r. za Nr. 589 i na podstawie art 1 Dekretu o utworzeniu Rad Gminnych na obszarze b. Królestwa Kongresowego (D. P. 1918 r. Nr. 18), Ustawy o urządzeniu gmin wiejskich w Królestwie Polskiem z dnia 2 marca 1864 r., art. 11 Dekretu o Samorządzie miejskim (D. P. 13, 1919 r., p. 140), Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej dla obszarów Polski b. zaboru rosyjskiego (D. P. 1919 r., p. 141) i przepisów i rozporządzeń Komisji Rządowej Królestwa Polskiego, Spraw Wewnętrznych i Policji (Zbiór przepisów administracyjnych, wyd. 1868 r., cz. VI, t. I, str. 10, 11, 26, 146, 175, 182 i in.) zarządzam, co następuje:

1. Przy każdej gminie wiejskiej winny być urządzone aresztа gminne, przeznaczone:

   1) dla odbywających karę aresztu na mocy wyroku, wydanego w drodze sądowej lub administracyjno-karnej, nie przenoszącą 24 godzin oraz w wypadkach wyjątkowych (znaczna odległość od więzienia lub miejskiego aresztu, stan zdrowia ukaranego i t. d.) na czas do dni trzech;

   2) dla zatrzymanych prewencyjnie do chwili przekazania ich w myśl przepisów Ustawy postępowania karnego (art 51 i 257) władzy sądowej lub administracyjnej.

   Aresztа te winny znajdować się w zarządzie władz gminnych pod kontrolą władz administracyjnych I instancji.

   Wszystkie koszta utrzymania zarówno aresztu i administracji, jakoteż utrzymania aresztowanych ma ponosić odnośna gmina wiejska.

2. Istniejące w gminach miejskich aresztа przy magistratach nadal pozostają w zarządzie władz komunalnych. Nadzór nad temi aresztami należy do władzy administracyjnej I instancji. Aresztа te służyć powinny do wykonania kar, orzeczonych w drodze administracyjno-karnej i sądowej, o ile nie można wykonać p. 3 art. 2 Dekretu w sprawie tymczasowych przepisów więziennych (D. P. Nr. 15, 1919 r., p. 202) wobec braku miejsca w więzieniu. Lokal aresztu powinien być dostatecznie izolowany od świata zewnętrznego, utrzymywany hygienicznie, należycie opalany i oświetlany, a aresztowani żywieni według norm żywnościowych, ustalonych w załączonym przy niniejszym okólniku wykazie (zał. Nr. 1).

   Koszta utrzymania aresztu miejskiego (lokal, światło, opał, remont i administracja) ponoszą samorządy, koszta utrzymania aresztantów administracyjno karnych lub sądowych i prewencyjnych zarachowują zaliczkowo kasy miejskie do zwrotu tych kosztów z funduszów państwowych. Wysokość kosztów zwracanych samorządowi za utrzymanie aresztowanych za czas ubiegły, określa się przez normy, ustalone przez Ministerstwo Sprawiedliwości, a mianowicie obecnie po mk. 3 fen. 50 dziennie za jednego aresztowanego. Nadal normy te będą ustalone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych specjalnym okólnikiem.

   Koszta utrzymania aresztowanych w drodze administracyjno-karnej będą zwracane przez Województwa w sposób następujący:

   Starostwa przedkładać mają co miesiąc Województwom co do utrzymania aresztowanych administracyjno-karnych ogólne zestawienie rachunkowe, sprawdzone i potwierdzone przez Starostwo. Na pokrycie tych wydatków w bieżącym okresie budżetowym Województwa przedłożyć mają Ministerstwu Spraw Wewnętrznych wnioski o przyznanie dodatkowych kredytów. Wnioski te obejmować mają zarówno wydatki już zgłoszone, jak i przewidziane do końca bieżącego okresu budżetowego.

   Rachunki zaś utrzymania aresztantów sądowych i prewencyjnych, przekazanych do dyspozycji władz sądowych (od dnia orzeczenia sędziego śledczego lub sędziego pokoju) winny być potwierdzone przez najbliższą władzę nadzorczą (sędziego śledczego lub sędziego pokoju) i przedłożone za pośrednictwem właściwej Okręgowej Dyrekcji Więziennej — do Sekcji Więziennej Ministerstwa Sprawiedliwości.

3. W szpitalach komunalnych, o ile przy więzieniu niema własnego szpitala, po[illegible] znajdować się oddzielna ubikacja [illegible]rych więźniów należycie w ty[illegible]

dzona przez władze komunalne. O pokrycie tych kosztów samorządy mają zwrócić się do Sekcji Więziennej Ministerstwa Sprawiedliwości. W spitalach tych w razie potrzeby są umieszczeni także i chorzy aresztanci administracyjno-karni. Koszta utrzymania i leczenia chorych więźniów sądowych (wyrokowych i prewencyjnych) ponosi Ministerstwo Sprawiedliwości, administracyjnych — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Przedkładanie rachunków kuracji aresztantów administracyjnych winno następować w trybie powyżej wskazanym. Rachunki za leczenia aresztantów sądowych i więźniów winny być przedkładane do zaakceptowania i opłacenia właściwej władzy więziennej. Rachunki leczenia i utrzymania chorych aresztantów sądowych z aresztów komunalnych iub policyjnych winny być przedkładane do zapłacenia do odpowiednich Okręgowych Dyrekcji Więziennych.

Pilnowanie chorych więźniów w szpitalach komunalnych w myśl porozumienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z Ministerstwem Sprawiedliwości, aż do odwołania należy do organów policyjnych. Odwołanie to nastąpi po utworzeniu przez Ministerstwo Sprawiedliwości szpitałów więziennych lub też zwiększeniu od 15 lipca r. b. etatów więziennych. Posterunkowi przy pilnowaniu chorych kierują się instrukcją i rozporządzeniami, wydanemi w tym celu przez Komendę Główną Policji Państwowej.

4. W zasadzie wykonanie aresztowania lub transportowanie zatrzymanych należy do Policji. W wypadkach zaś gdy aresztowany jest oskarżony lub też zasądzony o wykroczenie na karę aresztu do 3 miesięcy, o ile miejsce zamieszkania aresztowanego jest stałe, gdy nie zachodzi obawa co do ucieczki aresztowanego czy to ze względu na wymiar kary, czy też ze względu na rodzaj oskarżenia - konwojowanie od gminy wiejskiej do gminy należy do mieszkańców odnośnej gminy, spełniających ten obowiązek bezpłatnie.

Eskorta gminy kieruje się przy konwojowaniu przepisami art. 28 Tymczasowej Instrukcji dla Policji Państwowej, zatwierdzonej przez Ministra Spraw Wewnętrznych w dniu 3 lipca 1920 r.

W wypadkach konieczności doprowadzenia ciężkich przestępców gminy również obowiązane są dostarczać ludzi godnych zaufania, do pomocy policji nie więcej jednakże jak jedną osobę na każdego aresztowanego.

Co się tyczy transportowania więźniów, to do czasu utworzenia przez Ministerstwo Sprawiedliwości Straży Konwojowej transportowanie więźniów i nadal należy do obowiązków policji państwowej, przyczem koszta transportu zatrzymanych, do więzienia lub aresztu ponosi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, koszta zaś transportu aresztantów sądowych (wyrokowych i prewencyjnych) z więzienia lub aresztu ponosi Ministerstwo Sprawiedliwości (okólnik Nr. 3 b. Naczelnej Inspekcji z d. 20 lutego 1919 r. Nr. III/5220 i rozkaz Nr. 26 Komendy Głównej Policji Państwowej z d. 1919 r.).

5. Celem ostatecznego uregulowania powyższych kwestji poleca się wszystkim Starostwom wypełnianie Kwestjonarjusza Nr. 1 (ankieta o aresztach) i nadesłanie tegoż do dnia 1 sierpnia r. b. bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Wydział Porządku Publicznego i Policji).

6. Dla przeprowadzenia statystyki aresztów administracyjnych nadeszlą Starostwa do Województw wypełnione kwestjonarjusze Nr 2 i 4 (o liczbie i ruchu aresztowanych zał. Nr. 3 i 5) za czas od 1 stycznia 1921 r. i nadal perjodycznie co miesiąc celem skompletowania tych danych przez Województwa i wypełnienie kwestjonarjuszy Nr. 3 i 5 (załączniki Nr. 4 i 6) i nadesłania tych ostatnich do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wszelkie okólniki i instrukcje, sprzeczne z niniejszym okólnikiem, tracą moc obowiązującą.

Warszawa, 2 czerwca 1921 r. (BP. 176/70).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

Załącznik Nr. 2. *Kwestjonarjusz Nr. 1.*

ANKIETA O ARESZTACH.

(Dla każdego aresztu *oddzielnie).*

1. Województwo ....
2. Starostwo ....
3. Miejscowość, w której znajduje się areszt (miasto, wieś, gmina) ....
4. Odległość od:

   a) powiatowego miasta (jakiego) ....
   b) Więzienia ....
   c) Aresztu miejskiego ....
   d) Sądu Pokoju ....
   e) Okręgowego Sądu (jakiego) ....

5. Na jaką ilość aresztantów przewidziany areszt ....
6. Lokal wyznaczony na areszt (w oddzielnym budynku, wspólnym, etc.)
7. Stosunki izolacji zewnętrznej:

   a) ilość okien i drzwi ....
   b) czy okna są okratowane ....
   c) na jakiem piętrze ....
   d) od frontu, czy w dziedzińcu ....
   e) czy komunikacja aresztantów ze światem zewnętrznym jest możliwa ....
   f) jaka straż i ilość jej ....

8. Ile areszt ma ubikacji i pojemności ich ....
9. Czy jest podział na wydziały (meski i żeński) ....
10. Normy żywnościowe aresztanta (na jeden dzień) ....
11. Jaka instytucja zarządza aresztem (gmina, magistrat, policja) ....
12. Jaka instytucja ma nadzór i kontrolę nad aresztem ....
13. W jaki sposób ów nadzór wykonywuje się ....
14. Jaka instytucja ponosi koszta utrzymania aresztu (lokal, światło, opał, remont, administracja) ....
15. Jaka instytucja ponosi koszta utrzymania aresztantów (odżywianie, leczenie, pogrzeby) ....
16. Wysokość wydatków na utrzymanie aresztu:

   a) w r. 1919 przeciętnie w jednym miesiącu ....
   b) w r. 1920 „ „ „

17. Wysokość wydatków dziennego utrzymania jednego aresztanta:

   a) w r. 1919 przeciętnie w jednym miesiącu ....
   b) w r. 1920 „ „ „

18. Liczba aresztowanych:

   a) w r. 1919:
      1) sądowych ....
      2) prewencyjnych ....
      3) administracyjnych ....
      4) wojskowych ....

   b) w r. 1920:

Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec

      1) sądowych ....
      2) prewencyjnych ....
      3) administracyjnych ....
      4) wojskowych ....

19. Liczba aresztowanych, przeniesionych do szpitala od 1919 r. do 1 lipca 1920 r. ....

   a) wskutek chorób zakaźnych ....
   b) „ innych chorób ....

20. Kto konwojuje przy transporcie ....
21. Kto ponosi koszta transportowania ....
22. Szczególne miejscowe warunki ....
23. Jakie reformy są pożądane ....

Załącznik Nr. 3. *Kwestjonarjusz Nr. 2.*

Dane o liczbie i ruchu zatrzymanych i aresztowanych w areszcie ....

Starostwa ....

Województwa ....

Za miesiąc .... 192... r.

Z wyroków czyli rozporządzeń	Ilość aresztowanych				Uwagi
	Pozostawało na	Osadzono w ciągu	Wypuszczono w ciągu	Pozost. na	
1	2	3	4	5	6
a) Starosty					
b) Policji					
c) Wójta.					
d) Władz sądowych					
e) innych władz (jakich) . . .					
Razem					

Załącznik Nr. 4. *Kwestjonarjusz Nr. 3.*

Dane o liczbie i ruchu zatrzymanych i aresztowanych w Starostwie ....

Województwo .... Za miesiąc .... 192... r.

Z wyroków czyli rozporządzeń	Ilość aresztowanych																Uwagi
	W areszcie przy Policji				W aresztach przy gminach								Razem				
					Wiejskich				Miejskich								
	Pozostawało na	Osadzono w ciągu	Wypuszcz. w ciągu	Pozostaje na													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
a) Starosty . . .																	
b) Policji																	
c) Wójta																	
d) Władz sądowych																	
e) innych władz																	
Razem																	

Załącznik Nr. 5. *Kwestjonarjusz Nr. 4.*

Dane o liczbie i ruchu zatrzymanych i aresztowanych w Województwie ....

Za miesiąc .... 192.... r.

Starostwa	Z wyroków czyli rozporządzeń	Ilość aresztowanych																Uwagi
		W areszcie przy Policji				W aresztach przy gminach								Razem				
						Wiejskich				Miejskich								
		Pozostawało na	Osadzono w ciągu	Wypuszcz. w ciągu	Pozostaję na													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
	a) Starosty . .																	
	b) Policji . . .																	
	c) Wójta. . . .																	
	d) Władz sądowych																	
	e) inn. władz .																	
	Razem																	
	a) Starosty . .																	
	b) Policji . . .																	
	c) Wójta . . .																	
	d) Władz sądowych																	
	e) inn. władz .																	

Załącznik Nr. 6. *Kwestjonarjusz Nr. 5.*

Dane o liczbie aresztowanych w drodze administracyjno-karnej
w Starostwie ....

Województwo .... Za miesiąc .... 192... r.

Starostwa	Wymiar kar	Ilość kar wymierzonych oraz wyszczególnienie wykroczeń													Razem	Uwagi
		W myśl art. 5 Ustawy z d. 25 lipca 1921 r. (D. P. Nr. 61, 1919 r., poz. 364)	W myśl art. 2 p. b Ustawy z d. 25 lipca 1921 r. (D. P. Nr. 61, 1919 r., poz. 364) (Internowanie)	Przepisom o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji wojskowej (D. P. Nr. 19. 1919 r., poz. 125)	Przepisom o uchyleniu się od służby wojskowej (D. P. Nr. 14, 1919 r., poz. 168)	Przepisom o uchyleniu się od osobistych świadczeń wojennych (D. P. Nr. 67. 1919 r., poz. 401)	Przepisom zabezpieczającym zdrowotność publiczną (D. P. Nr 63, 1919 r. poz. 372 i Nr. 67, 1919 r. poz. 402)	Przepisom o ochronie lokatorów (D. P. Nr. 59, 1919 r., poz. 335)	Przepisom o zabezpieczeniu sprzętów i zasiewów rolnych (D. P. Nr. 64, 1919 r., poz. 363)	Przepisom o walce z alkoholizmem (D. P. Nr. 37, 1920 r., poz. 531)	Przez Urząd walki z lichwą i spekulacją (D. P. Nr. 17, 1919 r., poz. 109)	Innych rozporządzeń w myśl Dekretu z d. 1 lutego 1919 r. (D. P. 1919 r. Nr. 14, poz. 154)				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
	Aresztu:															
	do 3 dni . . .															
	„ 7 „ . . .															
	„ 1 mies. . .															
	„ 3 „ . .															
	nad 3 „ . .															
	Grzywną:															
	do 100 mk.. .															
	„ 1000 „ . .															
	nad 1000 „ . .															

169.

Okólnik (40) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu w Warszawie w sprawie zwrotu sum, niewłaściwie lub nadmiernie wpłaconych do kas skarbowych.

Na podstawie § 67 „Tymczasowych przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe“, w brzmieniu ustalonem w rozporządze-

niu Ministerstwa Skarbu z d. 7 września 1920 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 37, poz. 540 z r. 1920), podaję do wiadomości i zastosowania odnośnie zwrotu grzywien niewłaściwie lub przedwcześnie ściągniętych przez władze I instancji (Starostwa, Komisarjaty), co następuje:

Władzą kompetentną do przyznawania zwrotów jest to Województwo (Komisarjat Rządu w Warszawie, Generalny Delegat Rządu we Lwowie), w którego okręgu terytorjalnym wpłacono kwotę, przypadającą do zwrotu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jest kompetentne w tych sprawach wówczas, jeżeli wpłata sumy, do zwrotu przeznaczonej, nastąpiła skutkiem bezpośredniego zarządzenia Ministerstwa.

Sposób postępowania określa § 68 powołanego na wstępie rozporządzenia.

Warszawa, d. 2 czerwca 1921 r. (PB. 647).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

170.

Okólnik (41) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę oraz Głównego Komendanta Policji Państwowej w sprawie asygnowania i wypłacania zaległych z 1920 r. poborów służbowych, emerytur i zasiłków.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 15 stycznia 1921 r. L. 16095 z r. 1920, wystosowanym do Izb Skarbowych, zarządziło, aby asygnowanie i wypłacanie zaległych z r. 1920 poborów służbowych, emerytur i zasiłków odbywało się w okresie ulgowym na poczet kredytu ubiegłego okresu budżetowego, po upływie zaś tego okresu na poczet każdorazowo wyjednywanych kredytów dodatkowych bieżącego okresu budżetowego.

Zmieniając częściowo, względnie uzupełniając ten reskrypt, Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 23 kwietnia 1921 r. Nr. 16095/20 zawiadomiło Izby Skarbowe, że wypłata zaległych emerytur i zasiłków wojskowych winna nastąpić w r. 1921 bez względu na okres ulgowy na rachunek bieżącego okresu budżetowego.

Również wypłata zaległych poborów służbowych z r. 1920 wraz z dodatkami winna być uskuteczniona w r. 1921 z wyznaczonych narazie prowizorycznych kredytów, a później z otworzyć się mających władzom i urzędom, asygnującym na rok bieżący definitywnych kredytów.

Warszawa, d. 7 czerwca 1921 r. (PO. 1225).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

171.

Okólnik (42) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Głównego Komendanta Policji Państwowej, Komisji Likwidacyjnej b. Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich oraz Wołynia i Frontu Podolskiego w sprawie zasady o składaniu i podnoszeniu funduszów państwowych na roku bieżącym w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Niżej pomieszczony okólnik Minist. Skarbu przesyła się do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Warszawa, d. 7 czerwca 1921 r. (PB. 1085).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że w wielu wypadkach Urzędy i Kasy Państwowe dysponują funduszami państwowemi, złożonemi na własnym rachunku bieżącym w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i jej Oddziałach i to na podstawie *podpisu jednej tylko osoby a nie dwóch* oraz, że rachunki bieżące otwierane bywają *nie na imię danego Urzędu lub Instytucji lecz na nazwisko osoby*, która pełni wprawdzie czynności urzędowe, lecz nie jest właścicielem lokowanych funduszów, gdyż fundusze te są bezsprzeczną własnością Państwa.

Z uwagi na to, że podpis jednej tylko osoby nie odpowiada warunkom kontroli niezbędnej w gospodarce tak bankowej, jako też państwowej, lokowanie zaś funduszów państwowych na nazwisko osoby, nie zaś na właściwy Urząd czy Instytucję jest absolutnie niedopuszczalne, Ministerstwo Skarbu, zwracając uwagę Naczelnych (Centralnych) Władz na te rażące nieprawidłowości, uprasza o śpieszne ich usunięcie i o wydanie wszystkim podległym Władzom i Urzędom odpowiednich zarządzeń.

Przy dysponowaniu wzmiankowanemi funduszami kierować się należy zasadą, że analogicznie do wystawiania asygnacji na Kasy Skarbowe— czeki i kwity winny być zaopatrzone w podpisy kierownika danego Urzędu (Władzy, Instytucji,

Kasy) funduszem dysponującego lub jego zastępcy i funkcjonarjusza, prowadzącego kontrolę rachunków lub jego zastępcy oraz w pieczęcie urzędowe.

Wzory podpisów funkcjonarjuszów, uprawnionych do podpisywania wspomnianych dokumentów, winny być uprzednio zakomunikowane Polskiej Krkjowej Kasie Pożyczkowej, względnie odnośnemu jej Oddziałowi.

Warszawa, d. 17 maja 1921 r. (Nr. 3275/GUK).

Za Ministra Skarbu
Dyrektor Departamentu
w zastępstwie
(—) *Minkowski.*

172.

Okólnik (44) Ministra Spraw Wewnętrznych do Dyrektorów Departamentów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, wszystkich Wojewodów, Głównego Komendanta Policji Państwowej, Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę oraz Prezesa Wzajemnych Ubezpieczeń Budowli od Ognia w sprawie przyznawania dodatku za wysługę lat w pełnych markach z zaokrągleniem fenigów do marki w górę.

Poniżej zamieszczony okólnik Min. Skarbu przesyła się do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, d. 7 czerwca 1921 r. (PO. 2536).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Przy obliczaniu należnego funkcjonarjuszom państwowym dodatku za wysługę lat i za studja wyższe należy w analogicznem zastosowaniu przepisu ustępu ostatniego art. 22 rozporządzenia Rady Ministrów z d. 5 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 77 z 1920 r., poz. 521) ułamki marek zaokrąglać w górę do pełnej marki.

Warszawa, d. 25 maja 1921 r. (L. 8061/DB.).

Minister Skarbu
w zastępstwie
(—) *Weinfeld.*

173.

Okólnik (49) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie uwzględnienia dzieci urzędników państwowych przy wymiarze dodatków drożyźnianych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje do wiadomości, że przy wykonywaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 77, poz. 521), a mianowicie ustępu 1 art. 16 tegoż rozporządzenia o uwzględnianiu dzieci i pasierbów powyżej lat 18 przy wymiarze dodatku drożyźnianego, szkoły prywatne ogólno-kształcące uważać należy także za publiczne.

Warszawa, d. 20 czerwca 1921 r. (PO. 2983).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

174.

Okólnik (52) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu w Warszawie oraz Głównego Komendanta Policji Państwowej w sprawie przesyłki pieniędzy przekazami pocztowemi.

Na zasadzie § 12 „Tymczasowych przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez Władze i Urzędy Państwowe" Centralna Kasa Państwowa i Kasy Skarbowe podejmują z poczty pieniądze, nadsyłane pod adresem władz państwowych.

Ponieważ na odcinkach przekazów pocztowych osoby lub urzędy, wysyłające pieniądze, częstokroć nie podają tytułu, względnie przeznaczenia wysłanej sumy albo wskazują go niedokładnie, Centralna Kasa Państwowa, jakoteż Kasy Skarbowe, nie mając możności definitywnego zarachowania otrzymanej sumy, zapisują ją bądź to do depozytu, bądź też na rachunek sum obrotowych do wyjaśnienia, w następstwie czego przeprowadzają korespondencję, która ciągnie się miesiącami i w wielu wypadkach nie odnosi pożądanego skutku.

Wobec powyższego, powołując się na wydany w tej sprawie okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 4 czerwca 1921 r. Nr. 5184/GUK zarządzam, co następuje:

1. Przy wysyłaniu pieniędzy, czy to pod adresem Ministerstwa, czy też innych urzędów, albo wprost do Centralnej Kasy Państwowej lub Kas Państwowych należy *zawsze* wypisywać na odcinku przekazu pocztowego (przekazu Pocztowej Kasy Oszczędności) dokładnie (tytuł) przeznaczenie, t. j. cel, na który pieniądze się przesyła i powoływać się w każdym wypadku na Nr. aktu danego Ministerstwa lub Urzędu, które polecenie wpłaty wydało — a to Nr. wraz że znakami, oznaczającemi wydział, który daną sprawę załatwił.
2. Wpłaty należy uskuteczniać w ten sposób, aby na odcinkach umieszczano uwagę, że sumę należy zarachować na rachunek budżetu dochodowego — Dział, § i poz.

W tym wypadku Kasa Skarbowa będzie zatrzymywała u siebie odcinki, jako deklaracje płatnicze i zawiadamiała o wpłacie odnośne Ministerstwo z powołaniem się na datę i Nr. polecenia.

Zwracam szczególną uwagę na okoliczność, że używanie pocztowych kas oszczędności — zwłaszcza przy przesyłaniu pieniędzy do władz i urzędów państwowych jest aktualne tam, gdzie niema w miejscu Kas Skarbowych (Urzędów Podatkowych). Rozrachunek między różnemi władzami i urzędami państwowymi dokonywać się ma w myśl Tymcz. Przep. Rach. i Kas (§§ 16, 64, 76 — 80) za pomocą asygnacji obrotowych.

W myśl powyższego należy pouczyć podległe władze i urzędy.

Warszawa, d. 21 czerwca 1921 r. (PB. 1513).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

175.

Okólnik (55) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie wydawania pozwoleń na broń palną krótką.

Wobec powstałych wątpliwości, jakie rodzaje broni palnej, krótkiej są typami wojskowemi, na które, w myśl p. 7 okólnika Nr. 201 z dnia 14 czerwca 1920 r. władze administracyjne nie mogą wydawać pozwoleń, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych wyjaśnia, co następuje:

Czasowo aż do ustalenia jednolitego wojskowego typu krótkiej broni palnej, za broń krótką typu wojskowego należy uważać:

1) pistolety i rewolwery wszelkiego kalibru z przymocowywaną kolbą;
2) pistolety „Browning hiszpański" kal. 7.65 m/m;
3) pistolety Frommer'a kal. 7.65 m/m.

Wydawanie pozwoleń przez władze administracyjne na posiadanie i noszenie tego rodzaju broni krótkiej osobom prywatnym jest niedozwolone, natomiast na wszelkie inne systemy broni palnej krótkiej pozwolenia mogą być wydawane według zasad dotychczasowych.

Warszawa, d. 28 czerwca 1921 r. (BP. 776).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

176.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie mianowania członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Z powodu upływu 3 lat, na które w myśl art. 36 Tymcz. przep. dla urzędników państwowych z d. 11 czerwca 1918 r. ustanowiona była Wyższa Komisja Dyscyplinarna przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z 26 czerwca Nr. M. I. 6374, a uzupełniona rozporządzeniami: z dnia 23 stycznia 1919 r. Nr. I/3263 Nr. Dz. Urzed. M. S. Wew. 8, poz. 92, z 22 lipca 1919 r. (O. P. 6107/1) Dz. Urzęd. M. S. Wew. Nr. 42, poz. 559, z 23 marca 1920 r. Nr. O. I 212/1) Dz Urzęd. Min. S. W. Nr. 8, poz. 21, z 10 czerwca 1920 r. (Nr. O. I. 212/2) Dz. Urzęd. M. S. W. Nr. 9, poz. 81 oraz z 28 stycznia 1921 r. Nr. O. I. 212/3) Dz. Urzęd. M. S W Nr. 2, poz 40,—mianuję w myśl ustępu 3 powołanego na wstępie artykułu Tymcz. przep. służbowych:

Przewodniczącym Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Podsekretarza Stanu M. S. W. D-ra Juljusza Dunikowskiego.

Zastępcami Przewodniczącego:

Dyrektorów Departamentu:
Konstantego Lenca,
Stefana Urbanowicza i
Józefa Beka, oraz
Naczelnika Wydziału
Tadeusza Makarewicza

Asesorami:

Naczelników Wydziałów:
Stefana Jacka Dobrowolskiego,
Józefa Mańkowskiego,
D-ra Adolfa Rappego,
D-ra Tadeusza Konckiego,
D-ra Rudolfa Sikorskiego,
Władysława Weissbroda,
Józefa Klińskiego,
D-ra Stanisława Koncewskiego,
D-ra Michała Flatau'a,
D-ra Józefa Broszkiewicza,

Inspektora administracyjnego
Stefana Brzezinskiego,

Radców Ministerjalnych:
Franciszka Garczyńskiego,
Andrzeja Longchamps-Berier,
Romana Hausnera,
D-ra Karola Górskiego i
Janusza Strzeszewskiego.

Prokuratorem dyscyplinarnym:

Naczelnika Wydziału
Bolesława Kozłowskiego.

Zastępcami Prokuratora dyscyplinarnego:

Naczelnika Wydziału
D-ra Aleksandra Domańskiego,
Radcę Ministerjalnego
Stanisława Piwockiego,

St. Referentów:
Jana Śliwińskiego i
Kazimierza Prökla.

Warszawa, d. 16 lipca 1921 r. (Pr. 2352)

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Raczkiewicz.*

Rozporządzenia i obwieszczenia innych Ministerstw.

177.

Okólnik Ministra Sprawiedliwości do Prezesów Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Sądu Apelacyjnego Ziem Wschodnich, sądów okręgowych w wymienionych okręgach apelacyjnych oraz do Prokuratorów przy tychże sądach w przedmiocie wzywania przez Sądy urzędników administracyjnych w charakterze oskarżycieli i świadków.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że niejednokrotnie władze sądowe wzywają Starostów, referentów i innych urzędników władz administracyjnych I instancji do stawiennictwa w charakterze oskarżycieli prywatnych lub świadków w sprawach odstąpionych z urzędu władzom sądowym według kompetencji lub w sprawach, które zainicjowane zostały przez Starostów, lecz w których skonstatowany czyn karygodny podlega orzecznictwu władz sądowych.

Pomijając już tę okoliczność, że wzywani przed sąd urzędnicy administracyjni tracą bardzo wiele czasu i niejednokrotnie odrywać się muszą od swoich zajęć urzędowych, niecierpiących zwłoki, Ministerstwo zaznacza, że przesłuchanie urzędnika administracyjnego we wspomnianych sprawach mija się zazwyczaj z celem i nie wpływa ani na wyjaśnienie sprawy, ani też nie przyspiesza jej biegu, albowiem urzędnicy ci z natury rzeczy nie mogą zeznać niczego więcej, jak to, co w aktach sprawy odstąpionej władzom sądowym było uwidocznione

Wzywanie urzędników administracyjnych w sprawach wyżej wspomnianych należałoby więc ograniczyć do niezbędnej konieczności.

W wypadkach, w których nie chodzi o przesłuchanie wyżej wspomnianych osób, a jedynie o zawiadomienie zgodnie z przepisami art. 63 i 64 u. p. k., należy tę okoliczność wyraźnie zaznaczyć.

Ministerstwo prosi Pp. Prezesów i Prokuratorów o udzielenie odpowiednich wskazówek sądom, względnie urzędom prokuratorskim i zwrócenie zarazem ich uwagi na obowiązujący z dniem 6 maja r. b. przepis art. 4 ustawy z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującem w b. zaborze rosyjskim (poz. 169 Nr. 30 Dz. Ust.).

Warszawa, d. 30 kwietnia 1921 r. (Nr.379/SA/21).

Minister Sprawiedliwości
w zastępstwie
Dr. *Jan Morawski.*

178.

Instrukcja, wydana przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych dla Wydziałów Rolnictwa i Weterynarji Urzędów Wojewódzkich.

Na podstawie art. 41 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. do Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 395) o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. Ust. Rz. P. 1919 r. Nr. 90, poz. 490), zatwierdzam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych następującą Instrukcję dla Wydziałów Rolnictwa i Weterynarji urzędów wojewódzkich:

§ 1.

Organem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, sprawującym w obrębie województwa państwową służbę administracyjną II instancji w zakresie działania Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych jest wojewoda.

Sprawy w tym zakresie będą załatwiane w Wydziale Rolnictwa i Weterynarji, wchodzącym w skład urzędu wojewódzkiego.

§ 2.

Do zakresu działania wojewody należą sprawy, wyszczególnione w art. 13 rzeczonego na wstępie Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów.

Z zakresu działania Wojewody wyłączone są sprawy, przekazane na zasadzie ustaw lub rozporządzeń innym organom Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych. W szczególności z zakresu działania wojewody wyłączone są sprawy, przekazane Zarządom Okręgowym Lasów Państwowych i Zarządowi Stadnin Państwowych.

§ 3.

W wymienionym zakresie działania, stosownie do art. 6 Rozp. Wykonawczego Rady Ministrów do Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz II instancji, wojewoda wydaje obowiązujące w obrębie danego województwa rozporządzenia, zarządzenia i orzeczenia, tudzież rozstrzyga odwołania od orzeczeń i zarządzeń organów administracyjnych I instancji.

Wojewoda może przekazać Naczelnikowi Wydziału Rolnictwa i Weterynarji podpisywanie załatwień, orzeczeń i zarządzeń, zwłaszcza tych, które są oparte na wiedzy zawodowej w dziedzinie spraw, objętych działalnością Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych. W tych wypadkach całą odpowiedzialność wobec władz przełożonych za treść powyższych zarządzeń ponosi Naczelnik Wydziału.

§ 4.

Na czele Wydziału Rolnictwa i Weterynarji stoi Naczelnik Wydziału, mianowany przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Naczelnik Wydziału obowiązany jest informować wojewodę o stanie czynności Wydziału, oraz o stosunkach, panujących w dziedzinie rolnictwa i innych dziedzinach, objętych zakresem działania Wydziału. Z drugiej strony wojewoda bez wniosku, względnie opinji Naczelnika Wydziału nie wydaje żadnych decyzji i rozporządzeń, dotyczących zakresu działania Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 5.

Wydział Rolnictwa i Weterynarji, będąc składową częścią Urzędu Wojewódzkiego, nie może występować na zewnątrz, jako organ samoistny, lecz działa zawsze z ramienia wojewody, posługując się we wszystkich czynnościach i załatwieniach określeniem: „Urząd Wojewódzki N. N., Wydział Rolnictwa i Weterynarji“. O ile pism, wychodzących z Wydziału, nie podpisuje sam wojewoda, to pisma winny przed podpisaniem zawierać wyrazy: „za Wojewodę“, oraz nazwisko podpisującego Naczelnika Wydziału lub Inspektora, któremu z kolei Naczelnik Wydziału prawo podpisywania może przekazać.

§ 6.

Naczelnik Wydziału Rolnictwa i Weterynarji wykonywa bezpośrednio nadzór nad czynnościami tego Wydziału, oraz dokonywa rewizji wszystkich pism, załatwianych w Wydziale. Referaty załatwień, których podpisywanie zastrzeżono Wojewodzie, Naczelnik Wydziału przesyła temuż; wrazie potrzeby Naczelnik Wydziału udziela wojewodzie ustnych wyjaśnień, dotyczących powyższych załatwień. W szczególności obowiązany jest Naczelnik Wydziału zreferować wojewodzie te sprawy, co do których zachodzi różnica zdań między Naczelnikiem Wydziału a poszczególnym Inspektorem.

§ 7.

Niezależnie od służącego wojewodzie prawa nadzoru i kontroli nad działalnością urzędową wojewódzkiego Wydziału Rolnictwa i Weterynarji, może Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych wedle swego uznania przeprowadzać przez swych delegatów lustracje działalności urzędników z własnego etatu, wchodzących w skład Urzędu Wojewódzkiego. Delegatom tym wojewoda obowiązany jest udzielać wszystkich potrzebnych wyjaśnień tudzież przedstawiać potrzebne przy lustracji akta i dowody rachunkowe. Zarówno o zarządzeniu lustracji jak i jej wyniku Ministerstwo zawiadomi wojewodę.

§ 8.

Naczelnik Wydziału Rolnictwa i Weterynarji jest z urzędu powołany do występowania na zewnątrz, jako przedstawiciel urzędu wojewódzkiego we wszystkich tych wypadkach, w których obowiązujące przepisy lub interes administracji powierzonego mu Wydziału wymagają osobistej interwencji, a załatwienie właściwej czynności należy do zakresu działania wojewody. W razie niemożności osobistego wykonania tej czynności, Naczelnik Wydziału wyznacza jednego z pośród przydanych mu urzędników, jako swego zastępcę, co jednakże nie zmniejsza odpowiedzialności, jaką za przeprowadzenie tych czynności ponosi Naczelnik Wydziału wobec wojewody, względnie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych. O wszystkich wypadkach podobnych osobistych interwencji, ich przebiegu oraz rezultacie obowiązany jest Naczelnik Wydziału informować wojewodę.

§ 9.

Naczelnik Wydziału jest bezpośrednim służbowym zwierzchnikiem personelu Wydziału, rozdziela czynności, poucza i udziela wskazówek oraz wyjasnień i występuje wobec wojewody z wnioskami o mianowanie, przenoszenie, udzielanie urlopów lub zwalnianie ze służby. Naczelnik Wydziału również występuje z wnioskami do wojewody w sprawach, związanych ze stosowaniem przepisów dyscyplinarnych w stosunku do podległego mu personelu. Bez wniosku lub opinji Naczelnika Wydziału wojewoda nie przedsiębierze postanowień w sprawach wyżej wyszczególnionych.

§ 10.

Wojewódzki Wydział Rolnictwa i Weterynarji dzieli się na oddziały: rolnictwa, hodowli, majątków państwowych ogrodnictwa, rybactwa, meljoracji rolnych, weterynarji, ochrony lasów, oraz oświaty rolniczej. Poszczególnemi oddziałami kierują inspektorzy, posiadający stosowne kwalifikacje zawodowe. Powołanie do życia poszcze-

gólnych oddziałów w każdem województwie zależne jest od decyzji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Szczegółowe instrukcje, określające zakres działania poszczególnych inspektorów, wyda oddzielnie Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 11.

Wydziałowi Rolnictwa i Weterynarji podlegają pod względem fachowym pracownicy urzędów administracyjnych I instancji z etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Wojewoda rozstrzyga wypadki odwołania się pracowników z etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych przy władzach administracyjnych I instancji w razie różnicy zdań między nimi a Starostą w przedmiocie rozporządzeń, o których mowa w art. 4, ust. 2 i 3 Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. (Dz. Ust. z r. 1919 Nr. 90, p. 488). W stosunku do tych pracowników Naczelnik Wydziału występuje wobec wojewody z wnioskami o mianowanie, przenoszenie, zwalnianie ze służby oraz stosowanie przepisów dyscyplinarnych.

§ 12.

Naczelnikowi Wydziału Rolnictwa i Weterynarji służy prawo nadzoru i kontroli nad działalnością fachową pracowników z etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w urzędach administracyjnych I instancji. Prawo to może Naczelnik Wydziału przekazać poszczególnym Inspektorom, wchodzącym w skład Wydziału. Przy przeprowadzaniu lustracji Starostowie winni są udzielać wszystkich potrzebnych wyjaśnień, tudzież przedstawiać potrzebne przy lustracji akta i dowody rachunkowe. Zarówno o zarządzeniu lustracji, jak i jej wyniku Starosta winien być zawiadomiony.

Warszawa, d. 18 marca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
(—) *J. Raczyński.*

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

179.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 2699 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 330, stowarzyszenie pod nazwą „Obywatelski Komitet Wykonawczy Obrony Państwa“ w Warszawie.

180.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 1920 r. Nr. B. S. 2684 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 342, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Pracowników Państwowego Urzędu Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby“ w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 55.

181.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 2163 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 393, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Żydowskiego Gimnazjum m. Pabjanic“.

182.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lutego 1921 r. Nr. B. S. 185 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 426, stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Robotnicze „Nasze Dzieci“ w Warszawie, ul. Karmelicka 29.

183.

Na zasadzie postanowienia Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1921 r. i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 23 lutego 1921 r. Nr. B. S. 358 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 428, stowarzyszenie pod nazwą „Kasa Wzajemnej Pomocy Pracowników Ministerstwa Kolei Żelaznych“ w Warszawie, ul. Nowy Świat 14.

184.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lutego 1921 r. Nr. B. S. 2366 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 429, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Rybackie“, z siedzibą w mieście st. Warszawie, ul. Koszykowa 20.

185.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lutego 1921 r. Nr. B. S. 3133 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 432, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Zawodowy Literatów Polskich“ w Warszawie, Bracka 5.

186.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lutego 1921 r. Nr. B. S. 3277 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 435, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Konstantynowie, pow. Łódzkiego.

187.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 lutego 1921 r. Nr. B. S. 3040 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 439, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Obrony Praw Narodów“, w Warszawie, ul. Szopena 14.

188.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 marca 1921 r. Nr. B. S. 3256 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 443, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Chirurgów Polskich“ w Warszawie, Niecała 7.

189.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 marca 1921 r. Nr. B. S. 3387 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 444, stowarzyszenie pod nazwą „Fraternitas Academica“ (Tow. Przyjaciół Młodzieży Akademickiej), Warszawa, Widok 7.

190.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 marca 1921 r. Nr. B. S. 3270 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 445, stowarzyszenie pod nazwą „Zjednoczenie Czeladników Zgrom. Rzemieślniczych Rzeczypospolitej Polskiej“ w Warszawie, ul. Kopernika 41.

191.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 marca 1921 r. Nr. B. S. 3303 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 446, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Lokatorów“ w Łukowie.

192.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1921 r. Nr. B. S. 3069 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 447, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Zakładów Graficznych“ w Warszawie, ul. Chmielna 2.

193.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1921 r. Nr. B. S. 2486 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 448, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Kamaszników Majstrów m. st. Warszawy“, ul. Nalewki 2*a*.

194.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1921 r. Nr. B. S. 3445 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 449, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Bibljiofilów Polskich“ w Warszawie, ul. Jezuicka 4.

195.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 3398 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 450, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Kresów Wschodnich“ w Warszawie, z siedzibą przy ul. Wilczej Nr. 53, u p. Starczewskiego.

196.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 3297 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 451, stowarzyszenie pod nazwą „Centralne Towarzystwo Rzemieślnicze“ w Warszawie, ul. Miodowa 12.

197.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 3261 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 452, stowarzyszenie pod nazwą „Koło b. Wychowańców Szkoły im. Karola Szlenkiera“ w Warszawie, ul. Górczewska 4*a*.

198.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 3441 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 453, stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Opieki nad Emigracją Zamorską“ w Warszawie, ul. Grzybowska 25.

199.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 2872 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 454, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie byłych Więźniów Politycznych“ w Warszawie, ul. Daniłowiczowska 4, m. 21.

200.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 3314 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 455, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Bratniej pomocy studentów Politechniki Warszawskiej“ w Warszawie, ulica Polna, przy Politechnice.

201.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 3284 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 456, stowarzyszenie pod nazwą „Centralny Związek Stenografów systemu Gabelsbergera-Polińskiego Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, ul. Krucza 26/13.

202.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 3437 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 457, stowarzyszenie pod naswą „Linas Hacedek“ (Czuwanie nad Chorymi) w Ochocie.

203.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 2072 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 458, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Bibljoteki Publicznej“ w Radomiu.

202.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 2/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 459, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych" w Warszawie, ul. Królewska 17*a*.

203.

Na zasadzie postanowienia Rądy Ministrów z d 23 marca 1921 r. i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 17 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 63/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 460 stowarzyszenie pod nazwą „Opieka" w Koluszkach.

Ruch służbowy

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych od 15 maja 1921 r. do 15 czerwca 1921 r.

Zarząd Centralny:

Mianowani:

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 3 czerwca 1921 r. mianował:

Józefa Beka — Dyrektorem Departamentu.

Minister Spraw Wewnętrznych mianował:

Insp. Adm. Dr. Rudolfa Sikorskiego — Naczelnikiem Wydziału.

Insp. Adm. Stefana Seferowicza - Naczelnikiem Wydziału.

Radcę policji Dr. Józefa Broszkiewicza — Naczelnikiem Wydziału.

Radcę Dr. Michała Flatau'a — urzędnikiem V st. sł.

Nieetatowych: Jerzego Adelsteina i Władysława Długockiego, oraz Referentów: Kazimierza Krippendorfa, Michała Stypińskiego, Aleksandra Żywickiego, Marjana Szadurskiego, Stanisława Czerwińskiego i Marcelego Porowskiego — Starszymi Referentami.

Nieetatowych: Zygmunta Mocarskiego, Juljana Choromańskiego, Kazimierza Drzewieckiego i Pom. Referenta Michała Filipowicza — Referentami oraz nieetatowego Mieczysława Nowackiego — urzędnikiem VII st. sł.

Nieetatowych: Feliksa Wojtysiaka, Ksawerę Kuchównę oraz Sekretarzy: Stefanję Kępkowską, Marję Kozyrską, Halinę Toczyską, Janinę Wyrębowską i Władysławę Zymirską — urzędnikami VIII st. sł.

Nieetatowych: Mieczysława Lachowicza, Marję Pohoską, Władysława Tomkiewicza oraz starszą kancelistkę Henrykę Samborską — urzędnikami IX st. sł.

Zwolniona ze służby na skutek podania:

Sekretarz Marja Borowska.

Przeniesiony na służbę do Prezydjum Rady Ministrów:

Radca Ministerjalny Atenogenes Pawlikiewicz.

Władze Administracyjne II Instancji.

Mianowani:

W Urządzie Wojewódzkim *w Łodzi:*
Kazimierz Kozłowski — Starszym Referentem.

W Urządzie Wojewódzkim *w Kielcach:*
Refer. Wojciech Miłkowski—St. Referentem.

W Urzędzie Wojewódzkim *w Białymstoku:*

Apolinary Huza — Starszym Referentem.
Jan Ciejka — Referenten.
Bronisław Kossuth — Referentem.

Władze Administracyjne I Instancji.

Mianowani:

W Komisarjacie Rządu *na m. Warszawę:*

Emiljan Tomczyk — urzędnikiem etatowym VIII st. sł.

Roman Filipowicz — urzędnikiem etatowym VIII st. sł.

W starostwach:

Mianowani Starostami:

Stanisław Chrząstowski na pow. Lipnowski.
Marjan Baehr na pow. Bielski.
Referent Starostwa w Radomiu — Stanisław Bratkowski na pow. Kozienicki.

Mianowani Referentami Starostw:

Stefan Bernatowicz w Radzyniu.
Wincenty Zalewski w Sieradzu.
Czesław Brzostyński w Lipnie.

Przeniesieni:

Referent Władysław Pączkiewicz z Łaska do Konina.

Referent Kazimierz Kaucki ze Starostwa w Łukowie do Zarządu Województwa Wołyńskiego w Łucku.

Referent Józef Filipiński ze Starostwa w Lublinie do Zarządu Wojewódzkiego w Lublinie.

Drukiem P. Ambroziewicza, Warszawa, Jasna Nr. 8.